

D6 Nucené Přesídlení

V roce 1942 byli osmiletá Anuta Branzan a její rodina nuceně přesídleni – spolu s dalšími 30 000 rumunskými Romy a Sinty – z Bukurešti do Podněstří na hranici s Ukrajinou. V táborech většinou stály primitivní baráky a mnoho deportovaných lidí muselo spát venku na polích nebo ve stodolách. Anuta tam přežila dva roky hladovění a nucených prací v nelidských podmínkách. Více než polovina všech deportovaných však zahynula.

1910

1951

1942

💡 Víte, že

... v Rumunsku žije největší počet Romů v Evropské unii, podle odhadů přibližně 1,8 z 2,5 milionu lidí?

... přibližně polovina lidí, kteří jsou považováni za Romy, se jako Romové nevnímá, ale polovina z těch, kdo skutečně Romové jsou, jako takoví nejsou uznáváni?

✍️ Váš úkol

Vyberte si okamžik ze života Anuty Branzan (před přesídlením, v táboře, po osvobození) a napište dopis, jaký by asi byla napsala kamarádce/kamarádovi.

📷 Fotografie

Anuta Branzan (druhá zprava) a její sestry v roce 1942. Fotografie i pořídila její teta několik dní před jejich deportací, aby měla vzpomínku na své neteře. Soukromá sbírka Michelle Kelso, Ann Arbor, Michigan, USA.

<https://www.romasintigenocide.eu/cs/d>